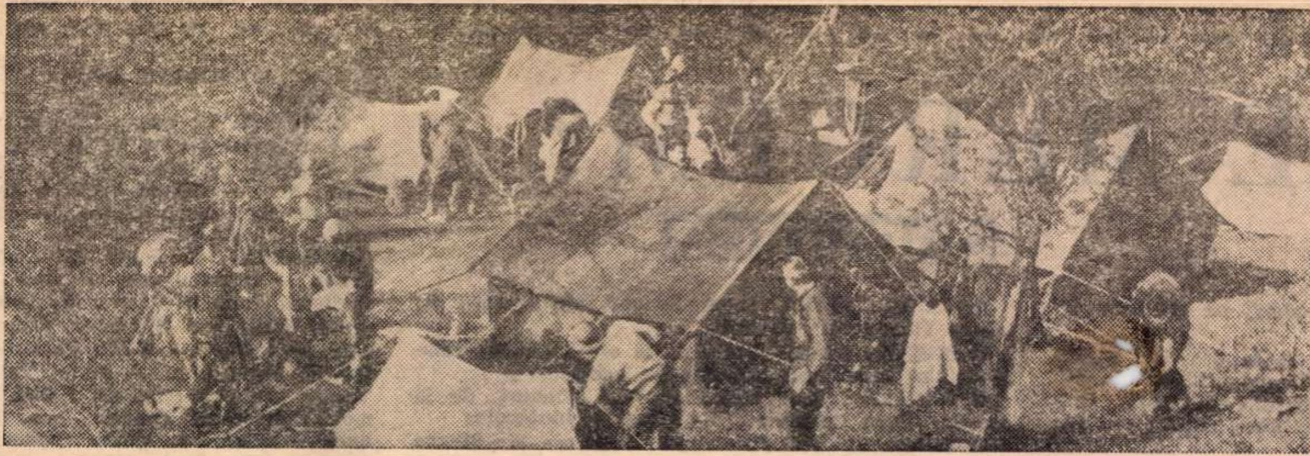

Camping în Carpați. Tabăra este aproape gata. Turiștii vor petrece aici plăcute zile de odihnă, un concediu de neuitat

100 000 de lei pentru un teren impracticabil

(Urmare din pag. 1)

lucrarea încă în septembrie 1966. Dar recepția nu s-a făcut nici pînă acum, deoarece terenul nu poate fi folosit. Nu trebuie să fii specialist ca să-ți dai seama că aici s-a făcut treabă de mîntuială. În loc de pămînt vegetal, spre pildă, s-a așternut pe teren un strat de pămînt argilos, de proastă calitate, provenind de la șantierele de la „Balta Albă", iar în loc de brazde s-a semănat iarbă (de genul celei cu care se acoperă peluzele din parcuri) și trifoi care au început să se veștejească și chiar să dispară pe alocuri. Pe lingă aceste inconveniente mai sînt și altele care fac terenul impracticabil. **Stratul de pămînt așternut n-a fost compresat, astfel că în unele locuri, destul de întinse, te afunzi în teren pînă la gleznă (chiar și a treia zi după ploaie, cum a fost atunci cînd ne-am dus la fața locului), nivelarea lasă de dorit (de la un colț la altul fiind o diferență de aproape 30 cm), terenul prezintă ondulații etc.**

La ora actuală, tinerii din cele 6 asociații sportive din apropiere nu au unde să practice sportul în bune condițiuni, iar Întreprinderea horticolă „1 Mai" se judecă în fața Arbitrajului de stat cu asociația sportivă F.R.B., pretinzînd încă diferența de 30 020 lei (i s-a plătit pînă acum suma de 86 500 lei). La rîndul său, consiliul asociației sportive F.R.B. cere ca întreprinderea să-i restituie suma de 20 000 lei, deoarece lucrarea executată nu întrunește condițiile prevăzute în deviz, este de proastă calitate și nu valorează nici 86 500 lei. Și unii și alții cer bani, iar în vremea aceasta pe terenul de fotbal nu se poate juca. **Pentru a se menține gazonul — de pe acum degradat — ar fi o singură soluție: să se pună la marginea terenului niște tăblițe cu inscripția: „Nu călcați pe iarbă!"**

P.S. Nu știm ce se va întîmpla cu pista de atletism și cu terenurile de volei și handbal, ale căror reparații erau incluse în devizul inițial. Banii s-au cheltuit numai pentru reamenajarea terenului de fotbal, care se prezintă în condițiile descrise mai sus — adică IMPRACTICABIL! Consiliul orășenesc UCFS are și el, probabil, de spus un cuvînt în această problemă. Este vorba de zeci de mii de lei dați pentru repararea unui teren și nu pentru... degradarea lui.

T. R.

CERCUL „Tinerețe fără bătrînețe"

„DACĂ ESTE MODERN PENTRU O TÎNĂRĂ SĂ PRACTICE MERSUL PE BICICLETĂ? FIREȘTE CĂ DA!"...

Pe adresa cercului nostru **„Tinerețe fără bătrînețe"** au sosit în ultima vreme numeroase scrisori în legătură cu mersul pe bicicletă. Printre ele, cîteva care ridicau (discret!) următoarea întrebare: **Este modern pentru o tînără să practice mersul pe bicicletă?** Am folosit prima ocazie și am repetat la rîndul nostru această întrebare. Iată ce ne-au răspuns cîteva tinere posesoare de asemenea vehicule:

— Mai întîi, numele?

— **Vasilica Holban...**

— Practicați de mult timp acest sport?

— **Pentru mine, mersul pe bicicletă nu este numai un sport în înțelesul pur al termenului, ci și un mijloc de locomoție. Aproape zilnic mă ajută să fac legătura între casă și facultate.**

— Așadar, sînteți studentă...

— **Da, la Facultatea de chimie industrială, în anul III. Dar, să răspund la întrebare. Merg pe bicicletă de cînd eram în școala generală. Prima bicicletă este legată de realizarea unei performanțe la... carte: premiul I. Ca sport, bicicleta o folosesc doar duminica, atunci cînd n-am prea mult de învățat, pentru a merge undeva, în afara orașului, cu predilecție la Băneasa, cu un grup de colege.**

— Considerați modern pentru o tînără să folosească bicicleta, acum în epoca vitezelor cosmice?

— **Eu, ca viitoare chimistă, aș fi, poate, mai în măsură, să pledez împotriva bicicletei, să mă alătur celor care o consideră un vehicul depășit. Dar, nu este așa. Bicicleta și-a păstrat... prospețimea peste veacuri. Dovadă: ea este și astăzi la modă în mai toate țările din lume.**

★

— **Dacă este modern pentru o tînără să practice mersul pe bicicletă? Firește că da!**, îmi răspunde fără nici o ezitare **Doina Ungureanu**, studentă în anul V la Facultatea de limbă și literatură română. Iar prietena ei, **Adriana Ionescu**, absolventă a aceleiași facultăți, a ținut să adauge:

— **Cred că „modernul" ține mai mult de gust și nu de evoluția mijloacelor de locomoție. Spun aceasta și pentru că știu persoane care, deși au mașină, continuă să pedaleze o oră-două pe zi. Din plăcere și pentru menținerea sănătății.**

Că este așa cum afirmă studenta Adriana Ionescu, mi-a demonstrat și dialogul purtat cu tovarășa **Gineta Stonescu**, lector universitar.

— **Am fost și sînt o adeptă convinsă a mersului pe bicicletă. Pînă nu de mult, mergeam de acasă, din apropierea Foișorului de foc și pînă la stadionul Tineretului, deci o bucată apreciabilă de drum, folosind bicicleta. Seara, la înapoiere, simțeam o mare reconfortare. După aceea soțul meu m-a... ispitit cu mașina. Sigur, cînd intervin urgențe, și distanțe mari, este de preferat acest din urmă mijloc de locomoție.**

— Care ar fi argumentul principal împotriva bicicletei?

— **Există părerea că pedalatul „încarcă" musculatura picioarelor, a gambelor. Firește că așa este, dacă practici mersul pe bicicletă în mod intensiv. În schimb, cînd iți impui un anumit tempou, o pedalare ușoară, lentă, acest inconvenient este evitat. În plus, avantajele pe care ți le oferă mersul pe bicicletă, dezvoltîndu-ți o serie de calități, coordonare, dispersarea atenției, o bună vedere distributivă, simțul echilibrului, ca și călirea în general a organismului, nu sînt de neglijat.**

Toate acestea și caracterul de plăcere, de destindere pe care îl presupune bicicleta determină vitalitatea ei. Iată de ce caracterul modern al bicicletei — după mine — nu va fi niciodată anulat. Iar reconsiderarea ei este binevenită...

Ceea ce era de demonstrat!

TIBERIU STAMA

Alb și negru

PROMISIUNI

Printre alte inițiative frumoase ale asociației sportive Minerul-Brezoi, notăm pe cea mai recentă: **înființarea unui centru de inițiere pentru copiii doritori să învețe și să practice tenisul de masă.** Entuziast și priceput, instructorul sportiv TRAIAN ANCUȚA, muncește cu pasiune pentru ca foarte tinerii lui elevi să progreseze cît mai repede. Cîteva rezultate l-au și răsplătit pentru această rodnică activitate. Tinerii jucători de tenis de masă din Brezoi s-au remarcat în întîlnirile susținute cu colegii din Pitești, Călimănești ș.a. **Gheorghița Ștefan** și **Ion Ancuța** au reușit chiar să-și înscrie în palmares primele victorii. Dar sînt și alți tineri jucători talentați: **Lucica Dobrescu, Marin Ștefan, Virgil Orosu, Ion Neagu...**

Promisiuni care ne bucură!

DUPĂ CÎNTATUL... COCOȘULUI

Un amănunt mai mult (sau mai puțin) pitoresc de la baza sportivă „Progresul" din Capitală. În spatele tribunei principale se află, perfect aliniate... cotețele în care îngrijitorii terenurilor cresc găini.

Și astfel, în timpul meciului de tenis România — Spania, cînd la cererile repetate ale arbitrului se făcea — în sfîrșit — puțină liniște, jucătorii, spectatorii și telespectatorii (din întreaga țară!) puteau auzi cotcodăcitul strident al găinilor și cîntatul solemn al cocoșului.

Decît pe un teren de sport, găinile sînt mult mai bune pe... tavă!

ÎN BARĂ!

După o poveste cu găini și cocoși, una cu... rațe și broaște. Ne-au relatat-o tinerii din comuna Albești, raionul Sighișoara. V-o spunem și noi, pe scurt. A fost o dată (pînă acum un an) un frumos teren de sport. Chiar în mijlocul comunei. Acum a dispărut sub balta care-l acoperă de luni de zile, fără ca cineva să zică măcar o vorbă. Acolo unde se întreceau anul trecut zeci și zeci de tineri, unde se desfășurau pasionantele jocuri ale echipei de fotbal — formație fruntașă atunci în campionatul raional — cresc rațe! Și multe, foarte multe broaște! A rămas doar o... bară de la una din porțile de fotbal.

Scrisoarea se încheie cu un apel adresat asociației sportive din Albești și Consiliului raional UCFS Sighișoara: **„Vă rugăm să ne ajutați ca să avem iarăși teren de sport. De baltă n-avem nevoie. Pentru înot preferăm frumoasa apă a Tîrnavei..."**

Cu degradarea terenului, cei în drept au cam dat în... bară! Poate așa își vor aminti și de cele care lipsesc și într-o zi — sperăm cît mai apropiată — tinerii din Albești vor pune, din nou, mingea la centru...

CA LA RESTAURANT...

Asociația sportivă Victoria Bordeni, raionul Cîmpina, desfășoară, în general, o frumoasă activitate. Pentru aceasta, toate felicitările. Nu însă și pentru „inițiativa" pe care au aplicat-o cu prilejul organizării manifestațiilor sportive. De fiecare dată, spectatorilor (peste 600) le sînt înmînate contracost, în locul biletelor de intrare, niște file din... bonierele folosite în restaurante.

De unde le-o fi venit o asemenea idee tovarășilor NICOLAE ȘERBU (președinte), ION NUȚĂ (secretar) și GRIGORE BOGĂTOIU (responsabil financiar), din consiliul asociației? Îi sfătuim să renunțe! (Altfel s-ar putea ca într-o zi, pentru folosirea bonierelor de restaurant să li se... servească un „desert" care, sîntem siguri că nu le va face plăcere.

„EXISTENȚI", DAR UNDE SÎNT?

În ziua de 20 mai, pe terenul Voința din Sibiu s-au desfășurat jocurile de handbal din cadrul finalei școlilor profesionale M.I.A. Deci, finala pe țară a unei competiții importante! Nu așa au gîndit însă și toți cei chemați să contribuie la succesul ei. Printre aceștia, arbitrii sibieni! Și iată de ce...

Pentru ziua cînd erau programate cele patru meciuri ei n-au fost de găsit cu toată stăruința depusă de arbitrul A. Brenner, singurul care a răspuns solicitărilor colegiului orășenesc. A umblat omul prin tot orașul, a bătut la uși, a dat telefoane, a lăsat vorbă pretutindeni, dar nimic! Ce-i de făcut? Venise ră nu numai echipele din Sibiu, ci și cele din Galați, București, Roman și Armășești.

Meciurile s-au jucat, totuși. Echipele au practicat un handbal frumos. Excelent a fost și arbitrajul prestat la toate cele patru partide de A. Brenner care timp de 4 ore (!) a fost cu ochii pe... „semicerc". Toată stima jucătorilor și antrenorilor prezenți la Sibiu. Toată aprecierea noastră.

Unde au fost însă cei peste 20 de arbitri „existenți" în oraș?

Rubrică redactată de **VALERIU CHIOSE** și **D. GÂRLEȘTEANU** după scrisorile corespondenților noștri

Gineta Stoenescu:

Gimnastica de înviorare în cămine și internate *)

RECENZIE

Din zi în zi gimnastica de înviorare își lărgește sfera de activitate. În multe cămine și internate de elevi sau de studenți ea a fost introdusă și se practică cu succes. Chiar autoarea lucrării de față a fost inițiatoarea unui experiment — împreună cu colectivul catedrei de educație fizică a Institutului politehnic din Capitală — care a dat bune rezultate.

Gineta Stoenescu reușește să ne demonstreze că practicarea cu regularitate a gimnasticii de înviorare reprezintă un mijloc eficace (recunoscut ca atare) de a scoate organismul din starea de inhibiție determinată de somnul din timpul nopții. Mai mult, ni se demonstrează că un asemenea gen de gimnastică igienică constituie și un procedeu simplu, la îndemîna oricui, de călire a organismului, mai ales dacă este asociat cu băi de soare, aer și apă.

Lucrarea Ginetei Stoenescu, una din specialistele noastre în materie (nu de mult a dat la iveală o lucrare intitulată „Gimnastica zilnică pentru femei"), pune la îndemîna celor cărora li se adresează — în special elevi și studenți, băieți și fete — un material pe cît de bogat, pe atît de variat. Sînt prezente în lucrare exerciții speciale pentru musculatura brațelor, membrelor inferioare și trunchiului. Se dau rețete pentru întocmirea unor grupe de exerciții, indicații metodice lesne de înțeles și de aplicat.

În general, criteriul accesibilității a constituit principala preocupare a autoarei. Și, în această direcție — datorită, desigur, unei îndelungate și rodnice activități pedagogice — ea a reușit pe deplin!

*) GINETA STOENESCU: *Gimnastica de înviorare în cămine și internate, Editura Uniunii de cultură fizică și sport, lei 4,75.*

SĂPTĂMÎNA CĂRȚII SPORTIVE LA TG. MUREȘ

Consiliul regional UCFS Mureș-Autonomă Maghiară, în colaborare cu C.L.D.C. — serviciul difuzării cărții Tg. Mureș — va organiza, în perioada 5—11 iunie 1967, săptămîna cărții sportive. Acțiunea este menită să contribuie la popularizarea și răspîndirea cărții sportive.

În acest scop se vor organiza: standuri de cărți cu vînzare la manifestările sportive; recenzii despre cărțile sportive nou apărute (la casele de cultură, cămine culturale și în bibliotecile mai mari) etc. În perioada amintită se va intensifica munca pentru completarea bibliotecilor asociațiilor sportive cu cărțile necesare.

Inițiativa comisiei de propagandă și educație a Consiliului regional UCFS Mureș-Autonomă Maghiară este lăudabilă și ar fi de dorit ca ea să fie continuată

(ION PĂUȘ, coresp. principal).